

han kan heller ikke fritages for Bebrejdelse for i ikke ringe Grad at have forsømt Ligevægten mellem sine egne Afsnit: Fremstillingen af Fiskeriet tager f. Eks. lige saa megen Plads som Afsnittet om Befolkningen. Det skal villigt indrømmes, at dette Spørgsmaal om, hvor meget der skal tages med og hvormeget ikke, i en Sammenhæng som denne altid er et af de vanskeligste. Men jeg mener, at de økonomisk-statistiske Afsnit her er for spinkle, naar de skal være Afsnit i en „statistisk Haandbog“. Men er dette sagt, skal det ogsaa siges, at Kjørboes Fremstilling som Regel er velskreven og overskuelig.

Den begyndende Amtsbeskrivelse er jo ikke Traps — og gør vel heller ikke Fordring paa at være det. Men det ligger saa nær at foretage Sammenligningen. Dog, de to Værker udelukker ikke hinanden, og det store Billedstof i Danmarks Land og Folk gør det i hvert Fald til en Glæde for enhver Dansk at tage dette Værk i sin Haand.

E. C.

H. GREEN: *Krigen og Kurserne*. 1. Bind. 496 S. Green & Steins Forlag. Kjøbenhavn 1919.

Det er efter det foreliggende første Bind vanskeligt at se, hvad dette stort anlagte Skrift egentlig skal give, idet den allerstørste Del af Bindet ikke beskæftiger sig med det, Titlen angiver, men derimod indeholder en detailleret Fremstilling af den danske Fondsbørs Historie, der munder ud i en skarp Kritik af den nugældende Tingenes Tilstand. Man kan ikke andet end beundre den Energi, hvormed Forf. har samlet hele det store Materiale, han giver, og hvorved Bogen bliver et højst værdifuldt Kildeskrift. Den samme annalistiske Form, der noget tynger Bogens Hovedafsnit, giver ogsaa de Afsnit, der findes om Krigsforanstaltninger af økonomisk Art i 1914, en

han kan heller ikke fritages for Bebrejdelse for i ikke ringe Grad at have forsømt Ligevægten mellem sine egne Afsnit: Fremstillingen af Fiskeriet tager f. Eks. lige saa megen Plads som Afsnittet om Befolkningen. Det skal villigt indrømmes, at dette Spørgsmaal om, hvor meget der skal tages med og hvormeget ikke, i en Sammenhæng som denne altid er et af de vanskeligste. Men jeg mener, at de økonomisk-statistiske Afsnit her er for spinkle, naar de skal være Afsnit i en „statistisk Haandbog“. Men er dette sagt, skal det ogsaa siges, at Kjørboes Fremstilling som Regel er velskreven og overskuelig.

Den begyndende Amtsbeskrivelse er jo ikke Traps — og gør vel heller ikke Fordring paa at være det. Men det ligger saa nær at foretage Sammenligningen. Dog, de to Værker udelukker ikke hinanden, og det store Billedstof i Danmarks Land og Folk gør det i hvert Fald til en Glæde for enhver Dansk at tage dette Værk i sin Haand.

E. C.

H. GREEN: *Krigen og Kurserne*. 1. Bind. 496 S. Green & Steins Forlag. Kjøbenhavn 1919.

Det er efter det foreliggende første Bind vanskeligt at se, hvad dette stort anlagte Skrift egentlig skal give, idet den allerstørste Del af Bindet ikke beskæftiger sig med det, Titlen angiver, men derimod indeholder en detailleret Fremstilling af den danske Fondsbørs Historie, der munder ud i en skarp Kritik af den nugældende Tingenes Tilstand. Man kan ikke andet end beundre den Energi, hvormed Forf. har samlet hele det store Materiale, han giver, og hvorved Bogen bliver et højst værdifuldt Kildeskrift. Den samme annalistiske Form, der noget tynger Bogens Hovedafsnit, giver ogsaa de Afsnit, der findes om Krigsforanstaltninger af økonomisk Art i 1914, en

springende Karakter. Men om disse Afsnit vil det iøvrigt være rimeligt at vente med at tale, indtil man ser, hvad Fortsættelsen af Værket bringer. At alle disse Begivenheder skildres af en saa kyndig og en Begivenhederne saa nærstaaende Mand som Forf., er der kun Grund til at skønne paa, og at Skildringen er præget af sin Forf.'s særlige handelsmæssige Syn har ogsaa sin Værdi, naar der som her hverken ved Form eller Indhold gøres noget Forsøg paa at tilsløre Standpunktet.

E. C.

N. RYGG: Norges Banks Historie, I. 392 S. Kristiania 1918.

Norges Banks Virksomhed indledes i 1817, men først 1818 begyndte den at gøre Udlaan. Bankens Hundreaarsskrift, hvoraf første Del førende op til Aar 1850 nu foreligger, fremtræder i pompøst Format og Udstyrelse med store delvis Helse-Billeder af Bankens Direktører — à propos disse saa savner man ved Portraiterne Oplysninger om, naar de paagældende virkede.

Pengeforholdene i Norge siden den dansk-norske Rigsbanks Oprettelse i Januar 1813 frembyder overordentlig Interesse i Henseende til Seddelpengespørgsmaalet. Allerede inden Kielerfreden udviklede det norske Pengevæsen sig uafhængigt af det danske, de mangeaarige Ønsker om en egen norsk Bank søgtes straks realiserede under Christian Frederiks kortvarige Styre. Det første Forsøg gik ud paa at skabe en seddeludstedende Laaneindretning, og man var saa frejdig at mene, at der ikke behøvedes nogen Indbetaling, men at Sedlerne kunde baseres paa Garantitegning. Den luftige Plan, som Forfatteren skriver, blev modtaget med Begejstring af Landets bedste Mænd, men praktiseret blev den dog ikke. Da Regeringen efter Kielerfreden selv skulde rejse Penge, gik man den gængse Vej, lod den